

گزارش روز

گزارشی از تأثیر قطعی برق بر بیماران با شرایط خاص زخم خاموشی‌ها بر تن «پروانه‌ای»‌ها

شکوفه‌گریمی

بیماران پروانه‌ای که به دلیل اختلالات ژنتیکی از بدو تولد با زخم و تاول بر روی پوست و غشای مخاطی دست‌وپنجه نرم می‌کنند، این روزها به دلیل قطعی برق و آب با مشکلات فراوانی روبه‌رو هستند. مژگان جلیل‌پور، مددکار اجتماعی مؤسسه حامیان شفابخش مرهم می‌گوید: «این بیماران به دلیل زخم‌هایشان گردش خون و دمای بدن بالاتری دارند و پانسمان‌هایی که هر روز باید استفاده کنند نیز گرمای بیشتری به بدنشان می‌دهد. حتی برخی از بیماران در فصل زمستان هم از پنگه استفاده می‌کنند و قطعی برق در گرمای تابستان برای این بیماران اصلا قابل تحمل نیست». تاتاری ذخایر برق و آب کشور که امسال به شکل بی‌سابقه‌ای در زندگی روزمره و تا منازل مسکونی نیز نمود پیدا کرده، برای بیماران پروانه‌ای تحمل تن زخمی‌شان را سخت‌تر کرده است. این بیماران که تاکنون به دلیل تحریم‌ها و واردشدن باندهای مخصوص و داروهای مؤثر در درمان و کنترل بیماری به مشکل می‌خوردند، حالا با قطعی مکرر برق و آب از همان درمان‌های معمول که دردشان را کمی التیام می‌بخشد نیز بازمانده‌اند. جلیل‌پور که از ابتدای تأسیس مؤسسه مرهم همراه این بیماران بوده است، می‌گوید: «این بیماران برای جلوگیری از عفونت زخم‌ها مجبورند حداقل یک روز در میان حمام بروند؛ قطعی برق که با خاموش‌شدن پمپ آب به قطعی آب نیز منجر می‌شود، کار سیدیگی به این بیماران را پیچیده‌تر می‌کند». به گفته او، حدود ۶۰۰ بیمار پروانه‌ای تحت پوشش مؤسسه مرهم هستند که به کمک خیرین، دارو و درمان‌های ضروری دریافت می‌کنند. او ادامه می‌دهد: «بیشتر بیماران تحت حمایت این مجموعه از شهرهای خوزستان و سیستان‌بلوچستان هستند که تحمل دمای بالای هوا در تابستان برای مردم عادی هم غیرممکن است. بیماران پروانه‌ای از «آبی» براساس معیار ژنتیکی‌بودن و شیوع کم، جزء دسته بیماران نادر هستند. هرچند آمار دقیقی از مبتلایان به این بیماری در دسترس نیست، علاوه بر مؤسسه مرهم، خانه «آبی» نیز جزء سازمان‌های مردم‌نهادی است که طبق آخرین آمار حدود هزار بیمار را تحت پوشش خود قرار داده است.

بیماران پروانه‌ای ممکن است به دلیل آسیب پوستی و مخاطی، مستعد تجمع ترشحات در مجاری تنفسی باشند. دستگاه ساکنش به تخلیه این ترشحات و جلوگیری از انسداد مجاری تنفسی کمک می‌کند. این دستگاه علاوه بر جلوگیری مشکلات تنفسی، باعث کاهش خطر عفونت داخلی در این بیماران می‌شود. به گفته جلیل‌پور، بیمارانی که مجبورند از این دستگاه استفاده کنند، در مواقع قطعی برق، راه تنفس‌شان گرفته می‌شود، مخصوصا در برخی شهرها قطعی‌ها چندساعته است و خانواده بیماران از این موضوع شکایت می‌کنند.

توقف ارسال پانسمان‌های چمدانی با لغو پروازها

پانسمان میلکس یکی از اصلی‌ترین گزینه‌ها برای مراقبت از زخم‌های بیماران «آبی» است. این پانسمان به دلیل خاصیت ضدچسبندگی و جذب ترشحات برای زخم‌های این بیماران مفید است. جلیل‌پور می‌گوید: «این پانسمان‌ها وارداتی هستند و در کشور تولید نمی‌شوند، به همین دلیل ما از طریق برخی خیرین و مسافران پروازهای خارجی این پانسمان‌ها را چمدانی وارد کشور می‌کنیم و به دست بیماران می‌رسانیم. اما بعد از جنگ ۱۲روزه و لغو پروازها این روند متوقف شد و به دلیل کم‌شدن رفت‌وآمدهای این خیرین، مشکل دسترسی به این پانسمان‌ها همچنان پابرجاست». به گفته او، علاوه بر کمبود پانسمان، به دلیل سطح درگیری زخ‌ها امکان جابه‌جایی این بیماران در مواقع اضطراری مانند هندارهایی که برای تخلیه برخی مناطق تهران داده می‌شد نیز بسیار سخت و حتی غیرممکن بود.

گرمای هوا و تعریق بدن می‌تواند زمینه را برای عفونت زخم‌ها در این بیماران فراهم کند و عرقی در صورت بروز نقض در جنین از تولد بیماران در معرض عفونت قرار می‌دهد: «این عفونت‌ها در موارد حاد به سرطان‌های پوستی منجر می‌شوند که در بیشتر مواقع قابل درمان نیست و حتی در برخی بیماران به قطع عضو منجر می‌شود». علیرضا نگهی، متخصص جراحی عمومی و فلوشیپ فوق تخصصی جراحی سرطان از پزشکانی است که بیشتر بیماران «آبی» با علائم سرطان پوستی به او مراجعه می‌کنند. او هم می‌گوید: «این بیماران در سیستم سلامت رها شده‌اند و به دلیل شرایط سخت نگهداری و درمان، مراکز کمتری آنها را پذیرش می‌کنند. به گفته نگهی، آب و برق از ملزومات اساسی هر جامعه‌است که نبود آنها زندگی عموم مردم را با مشکل مواجه می‌کند. بیماران پروانه‌ای که دیگر جای خود دارند، بنابراین ما باید از جنبه دیگری به مشکل این بیماران نگاه کنیم. مثلا با اقدامات پیشگیرانه مانند تست‌های ژنتیکی دقیق بارداری و ارائه مجوز با ملاحظات شرعی و عرقی در صورت بروز نقض در جنین از تولد بیماران پروانه‌ای جلوگیری کنیم؛ چراکه این بیماری‌ها علاوه بر مشکلاتی که برای خود بیمار و خانواده‌اش ایجاد می‌کنند، برای نظام سلامت بسیار پرهزینه هستند». به گفته این متخصص جراحی سرطان، اگر نظام سلامت نتواند این اقدامات پیشگیرانه را برای جلوگیری از تولد بیماران پروانه‌ای انجام دهد، بعد از تولد مکلف است تا آخر از این بیماران حمایت کند. اما آنچه اکنون شاهدهیم این است که جز اقدامات انجمن‌ها و خیرین، این بیماران در سیستم سلامت رها شده‌اند و حمایت دولتی چندان‌ی دریافت نمی‌کنند.

علاوه بر بیماران «آبی»، بیماران نادر دیگر به‌ویژه بیماران پوستی مانند ایکتیوز نیز با مشکلات مشابهی مواجه هستند. کاوه خادم‌الحسین، مدیر انجمن ایکتیوز می‌گوید: «افزایش دمای هوا در تابستان باعث قرمزی، خارش و تورم پوستی در این بیماران می‌شود و بیشتر افراد مبتلا مجبورند در خانه بمانند، اما با قطعی برق محیط خانه نیز غیرقابل تحمل می‌شود». صفحه اینستاگرام بنیاد بیماری‌های نادر در یک پست راه‌حل‌هایی برای مبتلایان به بیماری‌های نادر در زمان قطع‌ی برق مانند ذخیره آب تصفیه‌شده و منابع برق پشتیبان مانند ژنراتورهای کوچک و برخی روش‌های سنتی ارئه کرده است. کاربری در پاسخ نوشته است: «ما در تأمین دارو و درمان‌های ضروری مانده‌ایم، چطور به فکر هزینه‌های اضافی مانند ژنراتور باشیم؟ من از طرف معاونت درمان مدرک برای اداره برق بردام، اما تنها حرف‌شان این است: متأسفیم. این مشکل همگانی است». بیمار دیگر مبتلا به «سی‌ایف» نوشته است: «من پیوند ریه انجام داده‌ام و همیشه با کمک اکسیژن‌ساز نفس می‌کشم و داروهایم را هم به کمک دستگاه نولایز که برقی است در ساعت‌های مشخص باید مصرف کنم. این قطعی برق علاوه بر به شماره افتادن نفس‌هایمان باعث سوختن دستگاه‌ها می‌شود و هزینه‌های غیرقابل جبران مالی و جانی به من وارد می‌کند». یکی از اعضای انجمن حمایت از بیماران دوران تک یک سندروم صرع نادر پیشرفته است نیز نوشته: «یک کودک مبتلا به این سندروم به دلیل قطعی برق و گرمای هوا دچار تشنج خوشه‌ای غیرقابل کنترل شده است». این کاربر در ادامه پرسیده است: «چه کسی پاسخ‌گو است؟ آیا به جایی (نهادی) می‌توان مراجعه کرد که برق این خانواده‌ها را قطع نکنند».

گزارش «شرق» از چالش دانشجویان برای بازگشایی انجمن‌های دانشجویی در دولت جدید پس از محدودیت‌های گسترده

مهر انحلال بر پرونده تشکل‌های دانشجویی

با گذشت بیش از یک سال، دانشجویان از ادامه رویه‌های پیشین و جلوگیری از بازگشایی دوباره انجمن‌ها خبر می‌دهند

محمدحسین موسوی

مسئول حقوقی کرد». این مسیر به انحلال و لغو مجوز این انجمن ختم شد. «عرفان» از دیدار با محمودجواد ظریف در دوران انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۱۴۰۳ و گفت‌وگو درباره انجمن آنها می‌گوید: «در دوره انتخابات سال ۱۴۰۳، محمودجواد ظریف به بابل آمد و با چند نفر از اعضای انجمن ما و چند فعال دانشجویی دانشگاه مازندران دیدار کرد. در این دیدار آقای ظریف وعده داد که انجمن فرهنگ و تمدن احیا شود». پس از استقرار دولت نیز حسین سیمایی صراف، وزیر جدید علوم، در جلسه‌ای دستور به پیگیری وضعیت انجمن فرهنگ و تمدن داد: «پس از پایان انتخابات و استقرار دولت، پرونده‌های انضباطی دانشجویان مورد بازبینی قرار گرفت و تعدادی از آنها مختومه اعلام شد. ما نیز در جلسه‌ای که وزیر علوم با فعالان دانشجویی داشت، از طریق یکی از افراد حاضر در جلسه، مسئله انجمن خود را به وزیر گفتیم و درخواست کردیم همان‌طور که پرونده‌های انضباطی بازبینی شدند، پرونده انجمن ما نیز بازبینی شود. در آن جلسه وزیر به معاونان خود ازجمله مهدی بادپا، مدیرکل پشتیبانی امور فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم دستور پیگیری داد». پس از این دستور، دانشجویان نوشیروانی به دیدار مهدی بادپا رفتند: «بعد از دو هفته ما توانستیم با مهدی بادپا جلسه‌ای برگزار کنیم. در آن جلسه به‌جای حل‌کردن مسئله برای ما، بیشتر یک نوع بازپرسی برگزار شد. برای مثال از ما پرسیدند که انجمن برای چه می‌خواهید؟ اگر به شما انجمن بدهیم چطور می‌خواهید اسلامی‌بودن خود را ثابت کنید؟ ایدئولوژی شما چیست؟ و... ما در آن جلسه درخواست کردیم حداقل پروسه بازبینی مجدد پرونده تشکل به جریان بیفتد، بادپا به ما گفت این مسئله را با معاون حقوقی وزیر مطرح خواهد کرد و تماس خواهد گرفت، اما تماسی گرفته نشد تا زمانی که معاون فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم عوض شد». پس از این تاریخ، معاونت فرهنگی و اجتماعی جدیدی منصوب شد. «عرفان» از دیدار با وحید شالچی، معاون جدید می‌گوید: «با آمدن شالچی ما تلاش کردیم از طریق بادپا و دیگر معاونان وزارت علوم با شالچی دیداری داشته باشیم، اما به‌طور دائم به ما گفتند شالچی وقت ندارد یا اینکه پیگیر نشود و مجوز داده نمی‌شود. تا اینکه ما توانستیم سرانجام با شالچی از طریق دفترش وقت ملاقات بگیریم. در آن جلسه که ۲۰ دقیقه طول کشید، وحید شالچی به ما گفت دوا راه برای احیای انجمن وجود دارد؛ راه‌حل اول برن پرونده انجمن به شورای عالی انضباطی وزارت علوم و به جریان انداختن دوباره پرونده است که این راه‌حل مناسب نیست، زیرا اعضای شورا همان اعضای هستند که در دوره قبلی بودند و انجمن شما را لغو امتیاز کردند و این بار هم همان رای را خواهند داد. راه دوم این است که یک فرد حقوقی پرونده را دوباره بررسی کند و با تشخیص مشکلات حقوقی پرونده حکم لغو امتیاز لغو شود. سپس به ما گفت نامه‌ای ثبت کنید و منتظر پاسخ نامه باشید». اما تا همین حالا پاسخی برای این نامه نیامده است: «ما برای پاسخ نامه پیگیر شدیم و گفتند مهید دانشگاه و فهرستی از عناوین اتهامی را به دفتر شالچی بفرستید، اما دانشگاه درخواست نامه ما را به وزیر علوم رد کرد. ما این مسئله را به مسئولان وزارت علوم گفتیم، اما آنها گفتند کاری از ما ساخته نیست و از دانشگاه پیگیر شوید. از دانشگاه نیز وقتی پیگیر می‌شویم، می‌گویند شما شخصیت حقوقی نیستید که بتوانیم به شما نامه بدهیم و اصلا پرونده نیز دست ما نیست و بروید از وزارت علوم پیگیر شوید». او می‌گوید این چرخه حقوقی بی‌حاصل همچنان ادامه دارد و آنها را به احیای انجمن ناامید کرده است.

رویکرد کلی تغییری نکرده است

«انجمن اسلامی رویش» یک تشکل دانشجویی در دانشگاه علم و صنعت تهران است. این انجمن در سال ۱۴۰۱ و به علت همراهی با دانشجویان، شش ماه از فعالیت تعلیق شد، در پایان ۱۴۰۲ توانست دوباره با انتخابات کنترل‌شده که در آن بسیاری از کاندیدها رخصلاحیت شدند، فعالیت خود را شروع کند. پس از استقرار دولت جدید، انجمن بار دیگر انتخابات برگزار کرد. «احمدرضا» از اعضای این انجمن به «شرق» می‌گوید: «پس از استقرار دولت جدید، ما یک انتخابات را با حضور محدود دانشجویان پشت سر گذاشتیم. در این انتخابات به علت مسائل مختلفی مثل دخالت حراست در سنجش صلاحیت افراد، وجود حکم‌های انضباطی در

پرونده دانشجویان از سال ۱۴۰۱ و... بسیاری از

افراد نتوانستند شرکت کنند». او ادامه می‌دهد در دولت جدید نیز وضعیت فعالیت تشکل‌ها در دانشگاه فرق آن‌چنانی نداشته و همچنان محدودیت‌های شدیدی وجود دارد: «رویکرد

کلی در دولت جدید نسبت به فعالیت انجمن ما تغییری نکرده است. همچنان برای بسیاری از برنامه‌هایمان مجوز صادر نمی‌شود. برای مثال برای برنامه تریون آزاد از چهار میهمانی که می‌خواستیم دعوت کنیم دو نفر رخصلاحیت شدند. مجوز پوسترهایمان نیز با مشکلات متعددی

مواجه است و به‌طور کل همچنان روش برخورد مانند دوران دولت قبل است».

نمی‌خواهند مسئولیت‌پذیرند

در دانشگاه علامه طباطبایی، «انجمن دانشجویان آزاداندیش» در سال ۱۴۰۲ منحل شد. این انحلال که با فشار بر اعضای انجمن همراه بود، مانند دیگر انجمن‌ها به علت فعالیت در جنبش ۱۴۰۱ بود. «آریا» از دانشجویان این دانشگاه است که از مهر و آبان سال ۱۴۰۳ پیگیر بازگشایی دوباره انجمن است: «ما از مهر و آبان ۱۴۰۳ روند پیگیری را شروع کردیم. در آن دوره هنوز وحید شالچی، به سمت معاون فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم منصوب نشده بود. در آن دوره فقط به اعتراض ما درباره انحلال انجمن پاسخ دادند. بعد از انتصاب وحید شالچی، نامه‌ای با ۱۴۰ امضا با موضوع «درخواست بررسی پرونده انجمن» تهیه شد. پس از درخواست ما، اواخر بهمن‌ماه، دانشگاه نامه‌ای برای وزارت علوم فرستاد و درباره انجمن استعلام گرفت و به ما گفت که چون لغو مجوز توسط وزارت علوم انجام شده، دانشگاه نمی‌تواند کاری کند». پس از اینکه دانشگاه مسئولیت را بر عهده وزارت علوم گذاشت، دانشجویان دانشگاه علامه از وزارت علوم پیگیر این ماجرا شدند: «ما برای درخواست پاسخ به استعلام دانشگاه به وزارت علوم مراجعه کردیم. وزارت علوم به ما گفت تا اواخر اسفند پاسخ نامه را می‌دهیم اما دوباره به دفتر وحید شالچی رفتیم. او به ما گفت که پرونده تشکل‌های دانشجویی ازجمله انجمن شما را به یک حقوق‌دان داده‌ایم تا مسئله را بررسی کند و بعد پاسخ استعلام را بدهیم». «آریا» می‌گوید پس از این دیدار تا تیرماه نه پاسخی به استعلام دانشگاه از سمت وزارت علوم داده شد و نه حتی توضیحی به دانشجویان دادند: «در تیرماه بدون اینکه به ما بگویند، جواب استعلام دانشگاه را داده‌اند و ما وقتی پیگیری کردیم فهمیدیم اختیار را به دانشگاه داده‌اند و وزارت علوم به ما گفت می‌توانید با معرفی یک هیئت مؤسس جدید، درخواست بازتأسیس انجمن را بدهید. اما به علت تعطیلی دانشگاه، این اتفاق نیفتاد». او معتقد است علت این تعویق در پاسخ به نامه‌ها و درخواست‌های دانشگاه، ناشی از بی‌میلی وزارت علوم و دانشگاه در قبول مسئولیت بازگشایی انجمن است. او همچنین از پیشنهاد متعدد دانشگاه به آنها برای تأسیس انجمنی جدید خبر می‌دهد: «در تمام یک سال اخیر، بارها وزارت علوم از ما خواست یک انجمن جدید راه‌اندازی کنیم ولی ما به دلیل تاریخ و سابقه انجمن نمی‌خواستیم این درخواست را قبول کنیم و انجمن جدیدی تأسیس کنیم».

امیدی که رنگ می‌بازد

رفت‌وآمدها و پیگیری‌های متعدد دانشجویان از وزارت علوم به دانشگاه و از دانشگاه به وزارت علوم، بی‌میلی آشکار مسئولان دانشگاه‌ها به بازتأسیس انجمن‌ها، نبود اراده‌ای قوی در وزارتخانه برای حمایت از تشکیل انجمن‌های دانشجویی و همین‌طور سنگ‌اندازی‌های نهادهای خارج از دانشگاه در مسیر بازگشایی انجمن‌ها، امید دانشجویان به احیای تشکل‌ها را خاموش کرده است؛ امیدی که با تغییر دولت ایجاد شده بود و حالا کم‌رنگ می‌بازد. باید دید آیا به شعارها و وعده‌ها عمل خواهد شد یا روند گذشته ادامه می‌یابد.

خبرهای روز

کمبود ۵۸ هزار مری پرورشی در مدارس

ایستاد: معاون پرورشی و فرهنگی وزارت آموزش و پرورش با بیان اینکه تلاش می‌شود از راه‌های مختلف کمبود مری پرورشی در مدارس جبران شود، گفت: «اقدامات خوبی انجام شده اما اوضاع از نظر تعداد مربی پرورشی خوب نیست». صادق حسین‌زاده ملکی ادامه داد: «کمبود معلم پرورشی براساس دو شاخص تحلیل می‌شود؛ از باب شاخص قانون احیای معاونت پرورشی که ۱۹ سال پیش به تصویب رسید و متأسفانه با تلاش‌هایی که در وزارت آموزش و پرورش و دستگاه‌های مختلف شد، فاصله خیلی زیادی تا حد مطلوب وجود دارد. لذا ۵۸ هزار مری پرورشی کم داریم». او با بیان اینکه شاخص دوم برنامه هفتم توسعه‌است که براساس آن ۴۸ هزار مری پرورشی کم داریم، افزود: «علت تفاوت عدد این است که به ازای هر ۱۵۰ نفر دانش‌آموز، یک مری نیاز است، بنابراین وضع از باب تعداد مربی پرورشی خوب نیست». معاون پرورشی و فرهنگی وزارت آموزش و پرورش با بیان اینکه آموزش و پرورش در ۲۰ سال گذشته تمرکز خود را بر تأمین معلم برای کلاس‌های درس گذاشته ادامه داد: «در سال‌های گذشته، برخی کلاس‌ها معلم نداشتند، اولویت ابتدا مدیر و بعد معلم بود و به دلیل کمبود نیرو ضربه زیادی را دانش‌آموزان در موضوعات پرورشی، مربی پرورشی، معاون پرورشی، مشاور مدرسه و... متحمل شدند».

ساماندهی بازارهای سنتی فروش حیوانات

ایرنا: فرمانده یگان محیط زیست کشور در دیدار با مدیرعامل ایرنا با اشاره به اینکه فعالیت بازارهای فروش حیوانات ازجمله چالش‌های اصلی محیط زیست است، گفت: «ساماندهی این بازارها ازجمله در احداث مسئولیتی در دستور کار سازمان قرار دارد». رضا رستگار ادامه داد: «یکی دیگر از چالش‌های این سازمان، قانون به‌کارگیری سلاح توسط محیط‌بانان است که برای بازنگری آن تاکنون جلسات متعددی با کمیسیون‌های تخصصی مجلس شورای اسلامی داشتیم تا در روند قضائی و بیمه‌ای محیط‌بانان تجدیدنظر شود. اعتقاد من این است که اصلا نباید شهید محیطبان داشته باشیم، اما متأسفانه شرایط کار محیط‌بانان به این صورت است که روزانه با افراد جانی و قصی‌القلبی مواجه‌اند». او درباره فروش گونه‌های جانوری در فضاهای مجازی گفت: «این مشکل بزرگی است که محیط زیست شکننده کشور با آن مواجه است. در این زمینه با دادستانی همکاری نزدیکی داریم. پرونده قضائی برای این موارد تشکیل و با فوریت به آنها رسیدگی و مجازات متخلفان هم سریع مشخص می‌شود».

بررسی خارج از نوبت پرونده «اله‌حسین‌نژاد»

مهرویکل خانواده الهه حسین‌نژاد اعلام کرد: «اعتراض متهم به قتل در مهلت مقرر ثبت شده و این پرونده با دستور ویژه رئیس قوه قضائیه بزه‌ودی خارج از نوبت در دیوان عالی کشور مورد بررسی قرار خواهد گرفت». امیرحافظ سلیمانی، وکیل خانواده الهه حسین‌نژاد ادامه داد: «روز گذشته آخرین مهلت اعتراض در پرونده بوده و وکیل متهم اعتراض خود را ثبت کرده است. ما توجه به تأکید ریاست قوه قضائیه، پرونده بزه‌ودی برآی رسیدگی به دیوان عالی کشور ارسال خواهد شد و قرار است خارج از نوبت مورد بررسی قرار گیرد. خانواده الهه حسین‌نژاد همچنان خواستار اجرای حکم قصاص و برخورد قاطع با متهم هستند».

آیین‌نامه‌ای جدیدبرای داروخانه‌ها

رئیس سازمان غذا و دارو از تدوین آیین‌نامه جدید تأسیس داروخانه‌ها خبر داد. مهدی پیرصالحی افزود: «نسخه جدید این آیین‌نامه با هدف ایجاد عدالت در دسترسی، جلوگیری از تجمع بی‌ضابطه داروخانه‌ها و ارتقای سطح خدمات دارویی در حال تدوین است و پس از دریافت نظر انجمن‌ها و سازمان نظام پزشکی نهایی خواهد شد». او ادامه داد: «هدف ما این است که داروخانه‌ها به‌عنوان مراکز خدماتی و مشاوره‌ای شناخته شوند و حضور داروسازان بالینی و بیمارستانی در نظام سلامت تقویت شود».